

11 K miesięcznie
z odsyła

(bez odsyłki 9.50 K).

Prenumerata zamiejscowa: w Czechach, Austrii, Niemczech, Węgrzech, Szwajcarii 14 K.

Cena numeru pojedynczego 46 h

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej.

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu.

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunajewskiego 5.
Telefon Redakcji Nr. 396,
Telefon Administracji Nr. 316.
Konto czekowe Nr. 140.256.
Fach pocztowy na listy Nr. 116.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.Dział inseratowy:
Grodzka 13, II. p. Tel. 1354.
Konto czekowe 140.002.

Ceny ogłoszeń: Za miejsce wiersza pitem 1 K, w nadesłanym 3 K. Głosy publiczne po 4 K za wiersz.

Wobec widma głodu.

Co mówi przedstawiciel rządu o dostawach zboża. — Powiaty o jednym wagonie kontyngentu! — Fatalne widoki zbożowe w Europie. — Głód w Indjach. — Episkopat zamyka oczy na wygładzanie. — Perfidia obszarników wobec służby dworskiej. — Słynne 10.000. — Obowiązki rządu i Sejmu.

Wobec widma głodu zwołał rząd „państwową Radę aprowizacyjną“, która ujawniła nam obraz niesłychanej zaciekłości lichwiarskiej obszarników i bogaczy wsioch, a zarazem zbrodnictwo lekceważenia ustaw, co znalazło swój wyraz w kompletnym ignorowaniu dostarczania kontyngentu zbożowego.

Przytaczamy tu głos szefa sekcji przy Min. aprowizacji, Zaborowskiego:

Dostawa zboża — stwierdził — przedstawia nie rozpaczliwie.

Na potrzeby Kongresówki dostarczono ogółem zaledwie 175 wagonów pszenicy, 2.834 wagonów żyta, 340 jęczmienia i 58 owsa. Teren byłej okupacji niemieckiej dostarcza zboża lepiej, niż byłej okupacji austriackiej. „Maksimum“ dostarczył powiat kolski (250 wagonów). Są powiaty, które dostarczyły zaledwie po kilkanaście wagonów. — Więcej dał powiat lubelski, bo... 26 wagonów, żyzny powiat zamojski dał... 3 wagony, janowski — niepełna jeden! Wyjątkowo więcej otrzymamo z powiatu radomskiego, około 60 wagonów ściągnięto drogą przymusu.

W Małopolsce — jeszcze gorzej. W b. Kongresówce ogółem ściągnięto przez sześć tygodni nieco więcej, niż 3000 wagonów i to bezpośrednio po zbiorach, gdy miesięcznie potrzeba 4.000 wagonów.

Jeśli nie doszło do katastrofy, zawdzięczać należy jedynie pozostałości zapasów mąki amerykańskiej.

W dalszej akcji aprowizacyjnej rząd liczy na Wielkopolskę, która ma przewyżkę ponad własne potrzeby około 42.000 wagonów. Należy stamtąd sprowadzić przede wszystkim zboża pasienne, następnie zaś inne produkty, przede wszystkim ziemniaki. Są tu jednak poważne trudności komunikacyjne. Mamy zaledwie jedną linię do Skalmierzyca, a ta jest stale przeładowana. Dla dostawy prawidłowej brak parowozów i wagonów.

Kłeska zbożowa zagraża całej Europie. Według obliczeń najwyższej rady ekonomicznej w Paryżu, w Europie do nowych zbiorów r. 1920 zabraknie zboża dla 50 milionów ludności.

Nadzieja leży jedynie w Ameryce, która obiecuje, że może będzie mogła dostarczyć Europie potrzebnej ilości. Pogarsza jednak położenie niebawmy głód w Indjach, dokąd Anglia musi kierować nadwyżkę zboża z Australii i Kanady.

Nasze widoki na Amerykę pozostają dotychczas w sferze mglistej, z powodów od ministerstwa aprowizacji niezależnych; rząd polski do-

tychczas nie poczynił żadnych zakupów za granicą. Jeśli się zaś uda zboże zdobyć, może ono nadejść z Ameryki dopiero z końcem zimy.

O czym świadczy ten obraz? Z jednej strony w całej Europie — skutkiem kilkuletniej wojny zapanował niedobór żywności, a więc musimy się niemal wyłącznie oglądać na plony własnego rolnictwa — i oto widzimy przy robocie te czynniki „narodowe“ (Bóg i Ojczyzna), które dziś już — tuż po śmierci — chcą wygłodzić kraj, czy wywołać mór, jak ten przerażliwy za Jana Kazimierza? czy anarchię, jaka wówczas zapanowała? I ci ludzie, doprowadzając rozgoryczenie do najwyższego stopnia, żądają „silnej ręki“ dla tłumienia „bolszewizmu“, pod które miano podciągają każdy cichy ruch rozgoryczenia ludu.

I warto tu zanotować jeszcze dwie rzeczy: oto episkopat polski, występujący z „listami pasterkimi“ z racji każdego wyborów — nie znalazł ani jednego groma na jaśnie-wielmożnych lichwiarzy zbożowych, którzy w ten sposób chcą „bliźnich“ swoich głodem i zdzierstwem pognać!

A druga rzecz: oto obszarnik, chcąc swoje zdzierstwo czemś upozorować używa w dodatku takich szulerskich argumentów, jak zwalanie winy na... służbę dworską. Parokrotnie już słyszeliśmy powtarzaną bezkrytycznie przez inteligencję miejską pieszczkę, że coś robić ma obszarnik, gdy dziś ordynaryja jednego fernala „kosztuje“ około 10.000 koron, czy marek.

Skąd bierze się ta fantastyczna cyfra?

Oto poprostu obszarnik oblicza zboże, paszę, drzewo, należne fernalowi, według lichwiarskich cen, jakie pobiera lub spodziewa się pobrać za odnośne produkty i swój lichwiarski cennik podsuwa fernalowi i na niego chce przenieść odium własnej zachłanności!

Każdy pojmie, że w ten sposób, gdyby lichwiarskie ceny, których żąda obszarnik, zmalały do połowy, jego obliczenia co do ordynaryi spadłyby też z rzekomych 10.000 na 5.000 i t. d. Bo „czeladź dworska“ nie spożywa dziś 50 razy więcej, niż przed paru laty, tylko „dziedzic“ w tym stosunku żąda więcej za ziemiopłody, jej pracą wyprodukowane, tak ocenia zawartość swoich spichlerzy.

Przed rządem i Sejmem stoi obowiązek jak najenergiczniejszego wystąpienia wobec rozrachwalonych lichwiarzy. Tu chodzi formalnie o kwestyę istnienia, o kwestyę przeżycia narodu w tych katastrofalnych czasach!

nym, który na wiosnę 1915 czynił wszelkie zabiegi celem powstrzymania Włoch od wojny z państwami centralnymi, reprezentuje teraz politykę rozłagi i umiarkowania i broni dalszego współdziałania Włoch z koalicją. W tym celu jest gotów nawet na znaczne ofiary w sprawie t. zw. aspiracji narodowych. Nie dziwnego, że nacjonaliści w rodzaju Mussoliniego, ekssojalisty i b. redaktora Avanti, a obecnie kierownika skrajnie szowinistycznego „Popolo d'Italia“, okrzyknęli Nittiego zdradą ojczyzny i wzywają do wrzucenia go do Tybru.

Na dwóch ostatnich posiedzeniach izby deputowanych rząd przez usta ministra spraw zagranicznych Tittioniego i samego prezydenta ministrów broni energicznie polityki porozumienia ze sojusznikami i sprzeciwił się stanowczo proklamowaniu natychmiastowej aneksyi Rjeki, którego domagała się opozycja. Gabinet odniósł zwycięstwo, ale pyrrusowe; na 502 deputowanych 208 głosowało za porządkiem dziennym, przyjętym przez rząd, 148 przeciwnie. Większość rządu, doszła zatem do skutku jedynie dzięki liczącym abstencjom.

W tych warunkach rządowi nie pozostawało nic innego, jak ustąpić lub zaapelować do narodu. Rząd obrał to drugie wyjście i rozwiązał izbę deputowanych. Jest to krok z wielu względów mocno ryzykowny. Przedewszystkiem parlament włoski dotychczas nie ratyfikował traktatu pokojowego. Skutkiem tego rząd nie chce odwlekać ratyfikacji aż do grudnia zdecydował się na ratyfikowanie traktatu za pomocą dekretu królewskiego. Legalność tego aktu jest problematyczna bez względu na to, czy ratyfikacja nastąpiła z zastrzeżeniem późniejszego zatwierdzenia przez parlament, jak donoszą nie które informacje, czy też bez żadnego zastrzeżenia. W pierwszym wypadku mogłyby wyniknąć ciężkie komplikacje, gdyby w przyszłej izbie deputowanych nie znalazła się większość dla traktatu. Dwa bowiem stronnictwa, które oświadczyły się przeciw ratyfikacji, mianowicie t. zw. socjaliści oficjalni i katolicka partya ludowa, w rozwiązanej izbie deputowanych nie dochodziły setki, natomiast według powszechnych przewidywań będą najsilniejszymi grupami w nowej izbie.

Wybory do tej ostatniej będą się odbywały pod znakiem niebawomego rozpętania namiętności nacjonalistycznych z jednej strony a niesłychanie zaostrzonych przeciwieństw klasowych z drugiej strony. Dla partyi śródka, na których opiera się dzisiejszy gabinet, połączenie takie jest najniekorzystniejsze. Walka wyborcza zapowiada się też niezmiernie burzliwie; już zaraz w pierwszych dniach donoszą z różnych stron o ciężkich wykroczeniach.

Stanowisko rządu mogłoby się poprawić tylko w razie, gdyby mu powiodło się odnieść znaczny sukces w polityce zagranicznej, to znaczy uzyskać spełnienie „aspiracji narodowych“ przynajmniej w ich najważniejszych punktach zwłaszcza w sprawie Rjeki. Ale na to się nie zancsi. Ameryka zbyt zaangażowała swój prestiż, ażeby mogła skapitulować przed gestem d'Annunzia. Francja i Anglia podobnie, wprowadzić żądania Włoch w sprawie Rjeki ale tylko platonicznie, jak to przyznał w swej mowie minister Tittioni; w żadnym wypadku mocarstwa te nie chcą dla Włoch popaść w konflikt ze Stanami Zjednoczonymi.

W tych warunkach sytuacja jest ogromnie napięta. Lada incydent może wywołać krew we starciu pomiędzy wojskami włoskimi i jugosłowiańskimi a temsamem wywołać we Włoszech nastroj, wobec którego żaden rząd apelujący do rozłagi i spokoju nie będzie mógł pozostać. Konsekwencje zaś wojny włosko-jugosłowiańskiej są całkiem nieobliczalne.

Przesilenie we Włoszech.

Zamach d'Annunzia na Rijekę wytworzył we Włoszech sytuację niezmiernie krytyczną. Opinia publiczna ogromnej większości, przynajmniej o ile chodzi o burżuazję, sympatyzuje z przedsięwzięciem „nowego Garibaldi“, jak d'Annunzia mianują jego zwolennicy. Wystąpić czynnie przeciw niemu było dla rządu włoskiego fizycznym niepodobieństwem, albowiem armia i flota odmówiłaby niechybnie w tym wypadku posłuszeństwa. Z drugiej strony zsołdaryzowanie się z rjecką awanturą oznaczałoby dla Włoch zerwanie ze sprzymierzeńcami, na co gabinet Nittiego nie chciał się zdecydować.

Nastąpiła zupełna zamiana ról. Grupy poli-

tyczne, które swego czasu najgoręcej występowały za przyłączeniem się Włoch do ententy i za udziałem w wojnie przeciw mocarstwom centralnym, obecnie z wszystkich sił popierają akcję, której następstwem musiałby być ostry konflikt z innymi mocarstwami koalicji. W imieniu tego obozu b. premier Orlando oświadczył na posiedzeniu izby deputowanych z 28 września, że Włochy mając do wyboru odłączenie się od koalicji lub niekorzystne załatwienie żywności dla siebie spraw nie mogą się zaważać i muszą obrać pierwszą, ewentualność.

Z drugiej strony obecny prezydent ministrów Nitti, notoryczny germanofil i przyjaciel Giolittiego, świętany ściśle o obywateli neutralistycz-

Polska czy Rosya?

Zgromadzenie w Niepolomicach. — Wojsko w tyralierce z karabinami i okrzykiem „hurra“ atakuje zgromadzonych! — Aresztowanie tow. Bobrowskiego. — Samowola oficera uległego reakcji. — Stosunki rosyjskie w Polsce nie mogą być cierpiane. — Uwolnić aresztowanego! Z Niepolomic donoszą nam:

Na niedzielę 5 października, towarzysze miejscowi zwołali zgromadzenie celem omówienia znaczenia prasy robotniczej oraz wielu spraw miejscowej ludności. Z powodu braku odpowiedniego lokalu zgromadzenie urządzono pod gołem niebem na Ryнку. Gdy, zaproszony, przez miejscowych obywateli tow. M. Bobrowski, zabrał głos i począł mówić, — na Rynek wjechał na koniu porucznik Smreczek i rozkazał żołnierzowi trąbić na spieszny zbiór. Trąbienie trwało do 20 minut, uniemożliwiając zgromadzonym wysłuchanie mówcy, i obliczone było zapewne na sprowokowanie referenta, by mieć powód do wkroczenia i aresztowania, gdyż mimo prób hałaśliwego trąbienia nie zaprzestano. Gdy cel sprowokowania zgromadzonych został osiągnięty, wówczas oficer rozkazał przygotowanym dwóm plutonom żołnierzy sformować szyk bojowy w tyralierkę. Żołnierze nalaadowawszy karabiny, z najeżonymi bagnetami poczęli nacierać na spokojnych zgromadzonych obywateli! Zaznaczyć trzeba, że przed tem zarządzeniem nie wezwano wcale ludności do rozbiegania się!

Porucznik dobył szabli, a żołnierze z okrzykiem „hurra“ zbliżali się do zgromadzonych.

Sytuacja była krytyczną i tylko dzięki rozsądkowi i zimnej krwi nie przyszło do rozlewu krwi. Po rozbiciu zgromadzenia, bohaterski porucznik rozkazał żandarmom aresztować referenta tow. M. Bobrowskiego.

Po wylegitymowaniu się tow. B. i oświadczeniu, że gotów jest odpowiedzieć przed sądem za to, co mówił i po tłumaczeniach miejscowych obywateli żandarm zaniechał aresztowania.

Nie skończyło się jednak na tem, bo gdy zgromadzenie postanowiło odbyć konferencję w jednym z lokali, gdzie wraz z referentem się udali, w drodze porucznik Smreczek dokonał jednak aresztowania tow. Bobrowskiego.

Fakt ten, bezprawnego i samowolnego aresztowania wywołał zrozumiałe powszechne oburzenie. Praktyki takie, nie miały miejsca nawet za austriackich czasów a możliwie były jedynie w carskiej Rosji.

Fakt ten, położony jednak należy na karb samowoli młodego, niedoświadczonego oficera. — Stosunki takie są niemożliwe w wolnej Polsce i dlatego odnośne czynniki uczynić muszą wszystko, by zajścia takie nie powtórzyły się więcej.

Niewinną aresztowanego należy natychmiast uwolnić.

Jak stwierdzają świadkowie, zajście całe było uplanowane, albowiem już przed zgromadzeniem, wojsko stało w pogotowiu na Zamku. — Jest w tem ręka miejscowej reakcji klerykalnej, albowiem ruch robotniczy jest jej nie na rękę.

Zamiast szkół i domów — cyrki budują!

W Warszawie wybudowano nowy cyrk. Pół miliona dzieci polskich jest skazano na śmierć głodową lub na niedorozwój fizyczny, na zatrucie duchowe. Ale „dyrekcyi“ budy cyrkowej wolno jest karmić legion zagranicznych małą, psów i koni — ku uciesze i rozbotwieniu gawiedzi paskarskiej.

Niema węgla, lecz cyrk musi być oświetlony i ogrzany. On, kina, knajpy, kabarety i domy publiczne przede wszystkim, bo to rozrywki duchowe — szkoły zamknijemy z braku opału, a chorzy w szpitalach mogą się zaziębiać.

Przemysł polski stoi, bo brak surowców, wapna, bo kapitaliści nie chcą angażować swych skarbów w „niepewnych“ przedsiębiorstwach, a rząd nie prowadzi robót publicznych, cofa zapomogi, — „niema pieniędzy“. Ale gdy chodzi o umieszczenie paru milionów w kinie, kabarecie lub cyrku, to spekulanci dobijają się o skroś i tworzą ogniska zdziwienia kulturalnego na groź, który powinien być im zabroniony na cele państwowe, jako zysk lichwiarski, zbudowany na bezbronności, bo uczciwym pracownikom polskim!

Metodą kuryerkową: na różne gusta.

Niedalej, jak wczoraj rozprawialiśmy się ze wstępny artykułem „Nowej Reformy“, która przy ocenie „expose“ Bilińskiego wyrażała wątpliwości co do „zbawienności podatku dochodowego dla Polski“.

Dzisiaj znajdujemy znów wstępny artykuł, poświęcony temu „expose“.

Czytamy w nim dla odmiany: „P. minister stawia, jako tezę naczelną, iż zadaniu temu (zmniejszenie deficytu) nie zdołają sprostać podatki bezpośrednie, lecz że trzeba się będzie uciec do pośrednich, konsumpcyjnych. Jest to teza, co najmniej sporna tem bardziej, że żądania podatków bezpośrednich nie są dotąd w Galicyi ani Kongresówce należycie wyżytkowane a szczególnie w stosunku do sfer rolniczych“.

Nie trzeba dodawać, że o ile wykazywaliśmy, horrendalność wczorajszego twierdzenia „N. Reformy“ o tyle zgadzamy się z punktem wyjścia artykułu dzisiejszego, zawierającego przytem ciekawe cyfry świadczące o faworyzowaniu podatkiem sfer wiejskich w porównaniu z miastami.

Ale co w gruncie rzeczy myśleć ma lojalny czytelnik „Reformy“ na temat tak ważny, jak ratowanie skarbu, jak rozdział ciężarów podatkowych, gdy raz przeczyta strofowanie Bilińskiego za zamiar o podatkach bezpośrednich, a drugi raz wywód odwrotny? Czy w rzeczach tej wagi wolno organowi prasy zabawić się w „cet czy licho“?

Czy cała prasa burżuazyjna ma tak beczernie i niechętnie mącić swym czytelnikom w głowie — wzorem „Kureyka“?

Z DNIA.

ŚLĄZACY ZELASZAJĄCIE SWOJE ADRESY!

Gieszyń (PAT). Główny komitet plebiscytowy wydał następującą odezwę:

Zbliża się plebiscyt. O losach Śląska rozstrzygnąć ma głosowanie powszechne. Czesi wytyczyli wszystkie siły, używając już teraz wszelkich sztuczek, rozpuścili całą szereg agitatorów, słowem, robią wszystko, aby głosowanie dla siebie korzystnie przygotować. Ich akcyi musimy przeciwstawić kontrakcyę z naszej strony. Obowiązkiem każdego Polaka, przynależnego do Księstwa Gieszyńskiego i zamieszkałego w chwili obecnej poza granicami Śląska, czy w Kongresówce, czy w Poznańskim, czy w Galicyi, jest zgłosić bezzwłocznie swój adres i adres wszystkich swoich znajomych, podlegających tej kategorii osób, do biura plebiscytowego w Gieszyń, hotel Centralny, I piętro, Nr. telef. 12. Lepiej niech każdy adres będzie parę razy podany, aniżeli ktoś ze Śląska miałby być w spisach pominięty.

BEZSKUTECZNE ATAKI BOLSZEWIKÓW NA POLSKIM FRONCIE.

Warszawa (PAT) Komunikat sztabu gen. wojsk polskich z 7 bm. Front litewsko-białoruski: Artylerya nieprzyjacielska w dalszym ciągu ostrzeliwała nasze pozycje pod Bobrujskiem i Borysowem. W odcinku Oilewskim nieprzyjaciel atakował bezskutecznie nasze pozycje pod stacją Pityś.

KRYTYCZNA SYTUACJA PETLURY.

Lwów (W. B. K.). Sytuacja Petlury, którego w ostatnich dniach pobił w szeregu bitew Denikin, jest — jak się tujejsze miarodajne kółka dowiadują — bardzo krytyczna. Petlura będzie musiał prawdopodobnie schronić się ze swymi wojskami na terytorium Galicyi lub Rumunii.

KONWENCJA POLSKO-NIEMIECKA.

Warszawa (PAT). Po podpisaniu konwencji polsko-niemieckiej, przewodniczący delegacji niemieckiej, podsekretarz stanu Daniel w nocy swej do podsekretarza Wróblewskiego stwierdził, że postanowienia konwencji dotyczące wypuszczenia na wolność wziętych do niewoli powstańców, zakładników i osadzonych w areszcie przewencyjnym, przeprowadzone będą natychmiast, przed ratyfikacją konwencji. Rząd niemiecki zobowiązuje się nie stawiać przeszkód przedstawicielom Pol. Czerwonego Krzyża na Górnym Śląsku w ich działalności dobroczynnej i w wypłacaniu zapomóg rodzinom.

UKRAJŃCY Z CHEŁMSZCZYZNY PRAGNĄ NALEŻEĆ DO POLSKI!

Warszawa (PAT) Delegacja ludności ukraińskiej Chełmszczyzny została przyjęta przez podsekretarza w min. spraw zagran., któremu przedłożyła memoriał uznający, że mniejszość ukraińska stoi na gruncie państwowości polskiej i pragnie wspólnie z obywatelami państwa polskiego pracować dla dobra Rzeczypospolitej.

CZY NIEMCY OPRÓŻNIA PROWINCJE DALMATYCKIE?

Wiedeń. (PAT.). Biuro koresp. donosi z Paryża pod datą 7bm.: Najwyższa rada poleciła marszałkowi Fochowi wypracowanie nowej noty pod adresem Niemiec celem opróżnienia prowincji nadbałtyckich, ponieważ odpowiedź Niemiec jest niewystarczająca.

Wiedeń. (PAT.). Wiedeńskie biuro korespondencyjne donosi z Berlina pod datą 7 bm.: Biuro Wolfa utrzymuje, że odezwa rządu do wojsk w prowincjach nadbałtyckich odniosła pożądany skutek. Stale wracają transporty. Część wojsk waha się jeszcze w swojej decyzji. Silne wrażenie wywarły słowa von der Goltza, o represjach, których się chwyci koalicya. Należy oczekiwać, że wpływowi komendantów uda się przekonać o konieczności powrotu.

NAPAD NIEMCÓW NA GIMNAZJUM.

Warszawa. (PAT) Do Kowna nadeszła wiadomość o krwawym napadzie Niemców na uczniów gimnazjum w Szawlech. Niemcy zażądali tam wydania gmachu gimnazjum na koszy. Gdy władze odmówiły temu żądaniu, Niemcy zajęli gmach siłą, przyczerpali dyrektora i jednego ucznia, a 29 uczniów zamordowali.

STOSUNKI POLSKO-TURCYSKIE.

„Temps“ zamieszcza rozmowę z Witoldem Jodko, delegowanym, jak wiadomo, przez rząd polski do Konstantynopola.

Earlięc w Paryżu tow. Jodko powiedział: „Zostałem obciążony tylko jedną specjalną, gdyż Polska nie chce na razie zawierać stałych stosunków z Turcją. Polska z Turcją Entente jeszcze nie podpisała i wobec tego Polska nie może mieć z Turcją stałego stosunku dyplomatycznego. Moja misja na razie ma zadania wyłącznie ekonomiczne, a jednocześnie weźmie pod swą opiekę licznych uchodźców polskich. Wraz z dr Jodko jadą do Turcyi — hr. Mycielski i n. Tadeusz Gasztowt.

BOLSZEWICY A POKÓJ.

Wiedeń. (PAT.). „Morgenzeitung“ donosi ze Sztokholmu pod datą 7 bm.: Tutejszy przedstawiciel rządu moskiewskiego Fryderyk Stroem oświadczył, że rzekome urzędowe doniesienie z Waszyngtonu, jakoby Moskwa prosiła przez Paryż o pokój i zafiarowywała ustąpienie rządu moskiewskiego jest nieprawdliwe. Stroem odnośnie do położenia wojskowego uspokojony jest optymistycznie i uważa niebezpieczeństwo ze strony Kozłaka za usunięte. Położenie rządu sowieckiego poprawiło się dzięki pomyślnym żniwom. Nie wyklucza to jednak tego, że każdy dzień może przynieść nowe niespodzianki.

UKRAJŃCY PRZECIW DENIKINOWI.

Lwów. — Jak donosi „Wpered“ Ukraińcy nie będą pertraktowali z rządem bolszewickim, — z drugiej zaś strony uważają Denikina za nieprzejednanego wroga Ukrainy. Rząd ukraiński zarządził ogólną mobilizacyę przeciw Denikinowi.

RATYFIKACJA TRAKTATU PRZEZ WŁOCHY

Wiedeń. (PAT.). Biuro koresp. donosi z Mediolanu pod datą 7 bm.: „Corriere della Sera“ donosi z Rzymu, że król podpisał dekret na podstawie którego zostały traktaty pokojowe z Włochami i St. Germain ratyfikowane. Rząd został upoważniony traktaty w całej pełni zastosoować. Dekret ma być przedłożony parlamentowi, który go zatwierdzi.

D'ANNUNZIO ARESZTUJE AMERYKAN.

Wiedeń (PAT). Dzienniki donoszą z Rzymu, że d'Annunzio zarządził aresztowanie włoskich i amerykańskich obywateli w Rjece.

ŁADOWANIE MARYNARZY AMERYKAŃSKICH W DALMACYI.

Berlin (PAT). „Acht Uhr Abendblatt“ cytując doniesienie agencji centralnej z Paryża, wedle którego to doniesienia na wybrzeżu dalmatyjskim wylądowały oddziały amerykańskich marynarzy.

WYBORY WE FRANCYI.

Wiedeń. (PAT.). Wiedeńskie biuro korespondencyjne donosi z Paryża pod datą 7 bm.: Dzienniki donoszą, że rząd przedłożył izbie projekt ustawy odnoszącej się do nowych wyborów. Nowe wybory rozpisanie zostaną na dzień 16 listopada. Zgromadzenie narodowe celuje wyborów prezydenta republiki zbierze się dnia 2 lutego 1920.

KORONA WARTA 7 CENTYMÓW

Wiedeń. (PAT.). Z Zurychu podają pod datą 7 bm.: Kurs dewiz: Berlin 23, dnia poprzedniego 22.75. Wiedeń 7, dnia poprzedniego 7.25. Praga 17.50, dnia poprzedniego 17.75, noty stemplowane 7.25, dnia poprzedniego 7.60, noty niestemplowane 7.25, dnia poprzedniego 7.60.

Debaty Sejmu nad sprawozdaniem rządu.

Jak wydobyć zboże od rolników?

Warszawa (PAT). Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu, po odczytaniu interpelacji, przystąpiono do dalszej rozprawy nad sprawozdaniem rządu o sytuacji.

Pos. Barlicki (PPS.) oświadcza, że opinia publiczna domaga się odpowiedzi od rządu na pytanie, jakie jest źródło wzrastającego zaniepokojenia w kraju. Omawia następnie sprawę wojny i oświadcza, że dla jego stronnictwa wojna była zrozumiałą, dopóki miała charakter obronny. Wojna dziś takiego charakteru nie ma. Mówca oczekuje od rządu, że złoży dowody, iż wkroczy na drogę polityki pokojowej.

Następnie mówca omawia krytycznie działalność ministerstwa przemysłu i handlu i zaznacza, że nic ono nie zrobiło dla uruchomienia przemysłu. Taka sama jest — zdaniem mówcy — działalność ministerstwa robót publicznych, przyczem mówca wytyka jego wadliwą organizację. Również poddaje mowca ostrej krytyce działalności ministerstwa aprowizacji, a ministerstwu spraw wewnętrznych zarzuca stronniczość. Zarzuca delegatowi Galeckiemu, że zachowuje się jak wielkorządca Galicji. Prezes głównego Urzędu ziemskiego p. Stefczyk przekracza przepisy ustawy o reformie rolnej.

Główne jednak zło leży w Izbie, która nie może się zdecydować na większość. Uzdrawienie stosunków oczekuje się od nowego Sejmu.

Pos. Bresiński wita z zadowoleniem zapowiedź rządu prowadzenia polityki silnej ręki. Omawia sprawę wolnego handlu i twierdzi, że zaprowadzenie dziś wolnego handlu wymagałoby wielkich szkód. Stronnictwo mowcy jest za zupełnym sekwestrem. Sekwestr powinien też objąć ziemniaki. W przeciwieństwie do ministra skarbu zaznacza mowca, że jest rzeczą konieczną postarać się przedewszystkiem o przyczekę zagraniczną, aby mieć za co zakupić zboże i artykuły pierwszej potrzeby.

Zabiera głos pos. Paterczak, który oświadcza, że przedkładając ustawę monopolu zbożowego rząd popełnił błąd, gdyż poszedł na drogę kompromisów.

Omawiając stosunki aprowizacyjne, mówca zaznacza, że robotnik miejski i wiejski z rozgorczyeniem widzi, że fernal na wsi otrzymuje przydział kilkakrotnie większy od niego. (Dla czego p. Prezydent uważał za właściwe wymagać fernalowi, otrzymującemu placę przeważnie w naturze, iż nie otrzymuje jej w formie

głodowej, czemu nie wspomniął ile na swój stół przydziela sobie obszarnik?...) Mieszkaniec Krakowa otrzymuje 27 procent tego, co mieszkaniec stolicy. W Krakowie ludność otrzymuje 1 kg. chleba, względnie 70 dkg. mąki tygodniowo. Oburzenie wywołuje fakt, że 800 wagonów mąki amerykańskiej zginęło gdzieś w drodze z Gdańska do Małopolski. Urzędnicy małopolscy z zaskrośnią widzą, że w Warszawie każda rodzina otrzymuje 1000 gr. mąki, a w Małopolsce wcale jej się nie rozdaje. Mowca żąda zaprowadzenie wolnego handlu i uznaje konieczność sekwestru. (Tak to pogodził!).

Pos. Wierzbicki zwraca uwagę na niedomaganie machiny rządowej i bezprawie, które zaczyna się do nas przekradać. Jest rzeczą konieczną uchwalenie konstytucji i utworzenie wielkiej Izby na podstawie zdecydowanego programu działania. Klasa robotnicza fyczy sobie najryzykowniejszego zbrojenia, ale nie za wszelką cenę i nie w każdym celu. Pokój, którego wyglądamy, musi zachować honor, całość i niepodległość republiki. Kto chce Górnego Śląska i Cieszyne, ten nie może krajem iść przez wojnę, bo ten chrzyk w Rosji i w Prusach oznacza spłyty robotnika z szlachą ziemną. (Kto polsko, dlaczego uwolnienie się od wojny na wschodzie miałoby osłabić naszą pozycję na zachodzie, jak to przedstawia przedstawiciel NZR?) Mówca krytykuje działalność ministerstwa robót publ. i przemysłu i handlu oraz kierownictwo aprowizacji. Musimy przedewszystkiem poprawić aprowizację miast, musimy zamknąć naszą granicę, aby zboże od nas nie wychodziło. Obowiązkiem rządu jest zwrócić uwagę na to, aby przy klasowaniu brzo śmierci. Mowca zwraca uwagę na konieczność zakupu zboża z granicą, na konieczność wzmocnienia taboru kolejowego.

P. Romel oświadcza, iż klub mowcy jest przeciwnikiem wolnego handlu, ale w zaprowadzeniu do zboża jest on spólny i dla tego będzie za sekwestrem kontyngentu, pozostawiając resztę dla wolnego handlu.

Następny mówca, p. Matakiewicz domaga się wprowadzenia wolnego handlu zbożem.

Po przemówieniu posła Bartłomaja przerwano dyskusję, odwołując ją do następnego wtorku. W piątek posiedzenia nie będzie ze względu na uroczystość otwarcia uniwersytetu w Wilnie.

na kopalniach maszyn do wydobywania, by umożliwić idącym w ślad wojskom rosyjskim zaopatrzenie się w węgiel.

Jak wiemy, wojska rosyjskie powstrzymane zostały w swym pochodzie, a następnie wypchnięte za Nidę. Przystąpiono do puszczenia w ruch kopalń, sprowadzono odpowiednie części maszyn z Niemiec; przystąpiono do rachunkowej gospodarki wydobywania węgla. Kopalnie, które przed wojną dawały olbrzymie dywidendy, pod zarządami przymusowymi zaczęły przynosić straty.

Gospodarka okupantów da się określić:

1. Znajdowanie urządzeń technicznych.
2. Zaniedbanie robót przygotowawczych na szerszą skalę, w celu umożliwienia wydobywania większej ilości węgla na przyszłość.
3. Wycieńczenie ludności z sił.

Takie są przyczyny podstawowe, jakie muszą być wzięte pod uwagę przy rozpoznawaniu istniejącego stanu rzeczy. Zaznaczyć jednak należy, że wydajność kopalń w b. Królestwie zmniejszyła się w mniejszym stopniu (20%), niż przeciętnie w Europie (35%).

Administracja kopalń kuleje; nie zawsze są tam ludzie, którzy nawet z punktu widzenia kapitału, odpowiadają swemu zadaniu.

Pod względem technicznym kopalnie nie są prowadzone z planem o szerszym zakresie.

Jak widzimy na zmniejszenie wydobywania węgla wpłynęły różne przyczyny: wojna, brak organów, stan psychiczny robotników, wycieńczenie spowodowane złem odżywianiem się. Usunięcie przyczyn tych, a zatem zwiększenie

wydobywania, zależne jest od ogólnych reform, od ułożenia się stosunków prawnopañstwowych, a zwłaszcza od ustawodawstwa robotniczego.

KRONIKA.

Kraków środa 8 października

CUKIER ZA DRUGĄ POŁOWĘ LIPCA. — Magistrat wzywa sklepy rejonowe i konsumy, aby w piątek dnia 10 bm. zgłaszały się po odbiór cukru na II. połowę lipca w Sekcji Ministerstwa aprowizacji ul. Radziwiłłowska L. 8, między godz. 8 a 12 przed południem.

Dzień rozpoczęcia sprzedaży detalicznej Magistrat poda osobno do wiadomości.

Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj po raz pierwszy „Polityka” Wł. Perzyńskiego, której powodzenie zapewnione jest na długi czas.

Wobec niezwyklego zainteresowania sztuką Wł. Perzyńskiego, jak również wystawioną w sobotę nowością, G. Zapolskiej „Asystent”, obie te sztuki naprzemiennie wypełnią repertuar najbliższych dni.

Pod kierunkiem reż. p. M. Jednowskiego, odbywają się próby z Szekspirowskiego „Makbeta”, który wprowadzany na scenę krakowską, tylko z okazji gościnnych występów, upamiętnił się pierwszorzędną kreacją, w roli tytułowej p. J. Sosnowskiego, grającego i teraz Makbeta, Rolę Lady Makbet odgrywa p. Róża Łuszczkiewicz-Gallowa. Obecne wznowienie grane będzie w układzie scenicznym, używanym na scenach niemieckich.

Z TEATRU POWSZECHNEGO. Dyrekcja teatru powszechnego, wzięwszy sobie za zadanie jak największe uszczelnienie działu operetkowego, przez zastąpienie płytkiej i banalnej operetki współczesnej, dawną pełną smaku artystycznego i ślicznej muzyki t. zw. „Operą komiczną” a przez wprowadzenie od czasu do czasu na repertuar arcydzieł operowych, rzucił najprawniejszą podwalinę pod przyszłą samoistną i stałą operę w naszym mieście, zaangażowała troje znakomych i zasłużonych w Krakowie śpiewaków operowych, mianowicie: pp. Władysław Hordrichowicz, Adama Ludwiga i Stanisława Tarnawskiego, z których ten ostatni wystąpi już w bieżącym miesiącu w roli Plutona w ślicznej operze komicznej Offenbacha pt. „Orfeusz w Piekło”.

ECZAMU WYDZIAŁOWY rozpocznie się przed krakowską komisją egzam. dnia 4 listopada w Sem. naucz. męsk. o godz. 8 rano. Podania należyce udokumentowane wnieść należy w przepisanej drodze służbowej do dnia 22 października 1919.

SKANDAL SZKOLNY W POLSCE. Z kół rodziców, posyłających swe dzieci do szkoły koedukac. im. Rannikowej, znanej ze swej wzorowej działalności, postępowym sferom Krakowa donoszą nam, że szkoła nosi się z zamiarem zamknięcia froebliowskiego ogródka, utrzymywanego przy szkole, z powodu braku lokalu.

Szkola bowiem zajmuje tylko 5 pokoi na parterze, prowadząc 5 klas i ogródek. Sali konferencyjnej i rekreacyjnej zupełnie brak, w której dzieci podczas dni ślotnych, w czasie paуз mogłyby przebywać. Tymczasem dowiadujemy się, że w tymże domu pan inżynier Osowski zajmuje 7 pokoi na I. p., z czego 1 na parterze, używany na skład! W imię przeto obywatelskości zwracają się rodzice na tej drodze do pana Osowskiego, mając nadzieję, że nie zechce utrudniać szkole rozwoju i pracy nad dziećmi i odstąpi jej 1—2 pokoi, zwłaszcza, że szkoła przez długi czas zajmowała 2 pokoje na I. p. i dopiero w tym roku odebrane jej zostały, co się nawet z ustawą o ochronie lokatorów nie zgadza, a rodzina pana inżyniera liczy zaledwo 3, 4 osoby.

RUCH NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO. Donoszą nam ze sfer nauczycielskich: W niedzielę, dnia 28 września odbył się Powiatowy Zjazd Członków Związku w Bochni przy bardzo licznych udziałach nauczycielstwa całego powiatu. Przewodził kol. Pałka. Na Zjazd przybył prezes Związku kol. Nowak, który zdał sprawę z zabiegów Głównego Zarządu Związku około spraw szkolnictwa oraz materialnego bytu nauczycielstwa, podkreślając znaczenie organizacji, dzięki której nauczycielstwo zdobyło sobie wpływ i znaczenie w społeczeństwie, co wyraziło się w pierwszym rządzie uregulowaniem stosunków nauczycielskich w zakresie stąbilizacji i plac. Podniósł też konieczność wzięcia przez nauczycielstwo udziału w walce o jednolitą powszechną szkołę, na którą reakcja przygotowuje już zamach.

Przy omówieniu powyższych spraw uchwalono wysłać telegram do Ministerstwa W. R. i O. P. o przyspieszenie wykonania ustawy z dn. 27 maja b. r.

Z kolei kol. Grabowiecki wygłosił referat o zadaniach nauczycielstwa w nowych warunkach politycznych, wskazując na konieczność przebudowy szkolnictwa polskiego i pracy obywatelskiej nauczycielstwa. Bardzo żywą dyskusję wywołała sprawa aprowizacji nauczycielstwa, gdzie cały szereg mówców wskazywał na niedostatek i brak dobrej woli u miarodajnych czynników, co wywołać może katastrofalny wprost skutki nie tylko wśród nauczycielstwa

Przyczyny zmniejszenia się wydajności kopalń węgla.

Wobec nadchodzącej zimy, przed każdym stoi pytanie, jak będzie z opalem, jak stoi produkcja węgla?

Chcąc odpowiedzieć na pytanie, jak stoi produkcja węgla w Zagłębiu Dąbrowskiem, trzeba zaznaczyć, że wydobywanie węgla, jak i przeciętna wydajność pracy nietylko górnika, ale i każdego innego pracownika, tak u nas jak i zagranicą zmniejszyła się. Nie jesteśmy wyjątkiem, gdyż zmniejszenie się wydajności pracy jest wynikiem długotrwałej wojny, w związku z tem zwiększonego napięcia nerwów — złego lub niedostatecznego odżywiania się mas pracujących. To są ogólne przyczyny, które ujemnie wpłynęły na pracujących.

Przyjrzyjmy się teraz specjalnym warunkom w jakich odbywa się praca górnicza w Zagłębiu Dąbrowskiem. W Zagłębiu istnieje duża ilość kopalń o różnej wielkości t. j. wydobywaniu dziennem węgla, i o różnej wartości technicznego urządzenia. Mamy odkrywkę, gdzie na wychodzących podkładach jedna rodzina wydobywa węgiel i mamy kopalnię, gdzie zatrudnionych jest po kilka tysięcy ludzi, kopalnie, które posiadają fachową administrację i najnowsze urządzenia techniczne. Większość kopalń w Zagłębiu jest własnością towarzystw akcyjnych francuskich.

W listopadzie i grudniu 1914 r. wojska niemieckie, ustępując z pod Warszawy, zniszczyły

OJCZYŻNA

Wielki dramat dziejowy w 6 aktach, osnuty na ile arcydzieła Wiktora Sardou, inscenizowany przez słynną francuską wytwórnię Pathe Freres & Comp. w Paryżu wystawia 3507

Ninoteatr „SZTUKA” — Hotel Saski, Św. Jana 6.

